

Вплив цифрової трансформації на якість юридичної освіти в Україні: виклики та перспективи

*Мудролюбова Наталія Олександрівна¹, Савка Олександр Тарасович²,
Дніпров Олексій Сергійович³*

Опубліковано	Секція	УДК
24.05.2025	Освіта/Педагогіка	340:378.147:004(477)
DOI: https://doi.org/10.5281/zenodo.15502516		

Ліцензовано за умовами Creative Commons BY 4.0 International license

Анотація. У статті проаналізовано вплив цифрової трансформації на якість юридичної освіти в Україні з урахуванням як нових можливостей, так і основних викликів, пов'язаних із впровадженням цифрових технологій в освітній процес. Цифровізація стає невіддільною частиною сучасної освіти, і юридична сфера не є винятком. Висвітлено роль інноваційних інструментів у створенні нового освітнього середовища, що значно підвищує ефективність, доступність та гнучкість навчання для здобувачів освіти з різних регіонів. Одним із головних аспектів дослідження є взаємозв'язок між адаптацією освітніх програм до нових умов цифровізації та підвищенням цифрової компетентності учасників освітнього процесу. Упровадження цифрових технологій потребує не лише технічних знань, а й розвитку нових педагогічних підходів та методик, що забезпечують інтерактивну та ефективну взаємодію між здобувачами освіти й викладачами. Також значну роль відіграють інтерактивні освітні ресурси та імітаційні вправи, які створюють можливості для розвитку практичних навичок здобувачів, зокрема через моделювання судових процесів та роботу з реальними юридичними ситуаціями. У дослідженні також розглянуто розвиток правових інформаційних систем, зокрема ЛІГА:ЗАКОН та Єдиного державного реєстру судових рішень, які сприяють формуванню в здобувачів освіти навичок роботи з електронними доказами, опануванню принципів електронного судочинства та підвищенню рівня цифрової грамотності. Важливу роль у цьому процесі відіграє створення інтегрованих електронних освітніх середовищ, що поєднують навчальні курси, правові ресурси та інструменти для спілкування, що робить навчання динамічним і цілісним. Акцентовано на необхідності державної підтримки розвитку цифрової освіти, зокрема через такі ініціативи, як платформи «Дія. Цифрова освіта» та інші інструменти, що сприяють інтеграції України в європейський цифровий простір. Водночас проблема гарантування кібербезпеки та захисту даних залишається важливою

---

¹ кандидат юридичних наук, доцент, кафедра теорії та історії держави і права, Навчально-науковий інститут права та політології, Український державний університет імені Михайла Драгоманова, mudrolubova@ukr.net, <https://orcid.org/0000-0002-8594-3053>

² магістр права, кафедра процесуального права, юридичний факультет, Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича, ot.savka@gmail.com, <https://orcid.org/0009-0006-5756-6007>

³ доктор юридичних наук, старший дослідник, професор кафедри права та управління, Київський національний університет будівництва і архітектури, dnipro.os@knuba.edu.ua, <https://orcid.org/0000-0002-7157-9748>

для ефективного функціонування цифрових платформ у юридичному секторі. Загалом, цифрова трансформація створює нові можливості для покращення якості юридичної освіти в Україні, однак для успішної реалізації цих змін важливі не лише технологічні інновації, але й стратегічна підтримка держави, а також необхідність розвитку нових бізнес-моделей і правових норм, які гарантуватимуть безпеку та ефективність роботи в цифровому середовищі. У статті підкреслено важливість гнучкої адаптації навчальних планів, інтеграції новітніх технологій у практичну підготовку здобувачів освіти та розвитку цифрових компетентностей для підготовки висококваліфікованих юристів, здатних працювати в умовах цифрової ери.

Ключові слова: цифрова трансформація, юридична освіта, онлайн-освіта, цифрові компетентності, інтерактивне навчання, цифровізація, інформаційно-комунікаційні технології.

The impact of digital transformation on the quality of legal education in Ukraine: challenges and prospects

Annotation. The article analyzes the impact of digital transformation on the quality of legal education in Ukraine, taking into account both new opportunities and the main challenges associated with the introduction of digital technologies into the educational process. Digitalization is becoming an integral part of modern education, and the legal field is no exception. The article highlights the role of innovative tools in creating a new educational environment that significantly increases the efficiency, accessibility and flexibility of education for students from different regions. One of the main aspects of the study is the relationship between the adaptation of educational programs to the new conditions of digitalization and the improvement of the digital competence of participants in the educational process. The introduction of digital technologies requires not only technical knowledge, but also the development of new pedagogical approaches and methods that ensure interactive and effective interaction between students and teachers. Interactive educational resources and simulation exercises also play a significant role, creating opportunities for the development of students' practical skills, in particular through the modeling of litigation and work with real legal situations. The study also examines the development of legal information systems, such as LIGA:ZAKON and the Unified State Register of Court Decisions, which help students develop skills in working with electronic evidence, mastering the principles of e-discovery, and increasing digital literacy. An important role in this process is played by the creation of integrated e-learning environments that combine training courses, legal resources, and communication tools, making learning dynamic and holistic. The need for state support for the development of digital education is emphasized, in particular through such initiatives as the platforms Diia. Digital Education platform and other tools that facilitate Ukraine's integration into the European digital space. At the same time, the issue of ensuring cybersecurity and data protection remains important for the effective functioning of digital platforms in the legal sector. In general, digital transformation creates new opportunities for improving the quality of legal education in Ukraine, but for the successful implementation of these changes, not only technological innovations are important, but also strategic support from the state, as well as the need to develop new business models and legal norms that will guarantee the safety and efficiency of work in the digital environment. The article emphasizes the importance of flexible adaptation of curricula, integration of the latest technologies into the practical training of students, and development of digital competencies to train highly qualified lawyers capable of working in the digital era.

Keywords: digital transformation, legal education, online education, digital competencies, interactive learning, digitalization, information and communication technologies.

Вступ

Цифрова трансформація є важливим етапом розвитку сучасного суспільства, і освіта, зокрема юридична, не є винятком. Упровадження цифрових технологій в освітній процес створює нові можливості для підвищення якості навчання, розширення доступу до міжнародних ресурсів та зміни підходів до взаємодії між викладачами та здобувачами освіти. Проте, попри численні переваги, це також зумовлює певні виклики, зокрема в контексті забезпечення якості освіти, рівня цифрових компетенцій учасників освітнього процесу, а також необхідності адаптації освітніх програм до нових умов. Ці зміни відкривають нові перспективи для розвитку юридичної освіти в Україні, однак вимагають детального аналізу та обережного підходу для збереження високого рівня підготовки фахівців.

Актуальність дослідження зумовлена тим, що цифрова трансформація є важливим чинником модернізації юридичної освіти в Україні, що потребує системного аналізу її впливу на якість освітнього процесу та окреслення основних викликів і перспектив упровадження цифрових рішень. У сучасних умовах цифровізація є невіддільною частиною освітнього середовища, що створює нові можливості для формування актуальних професійних компетентностей у майбутніх правників. Водночас низка викликів, зокрема недостатній рівень цифрових навичок у викладачів і здобувачів, а також необхідність адаптації змісту освітніх програм до цифрових реалій, зумовлює потребу у впровадженні цілісних стратегічних підходів.

Практичне значення дослідження полягає в тому, що результати роботи можуть бути корисними для закладів вищої освіти, науковців, а також для органів державної влади, які займаються питаннями розвитку цифрової освіти. Вони допоможуть визначити пріоритети для подальшого застосування цифрових інструментів у юридичному навчанні, а також розробити рекомендації щодо вдосконалення освітнього процесу в умовах цифрової трансформації.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Значний внесок у дослідження впливу цифрової трансформації на якість юридичної освіти в Україні зробили В. Бочковой та Н. Бааджи, які розглянули актуальні проблеми та перспективи забезпечення цифрових прав людини в умовах сучасних правових викликів. Особливу увагу науковці приділили питанням інформаційної асиметрії, зростання онлайн-активності, а також необхідності правового врегулювання цифрових прав в умовах глобалізації та воєнних конфліктів [1]. Учений О. Підденежний проаналізував український та міжнародний науковий дискурс щодо управління цифровими перетвореннями в освітній сфері [2]. Вплив цифрової трансформації на юридичну освіту в Україні дослідили О. Максимюк та Т. Грекул-Ковалик, акцентуючи на особливостях упровадження дистанційного навчання на юридичних факультетах в умовах пандемії та війни, необхідності застосування цифрових інструментів для активізації освітнього процесу, формування цифрової компетентності здобувачів освіти та викладачів. Учені також окреслили виклики й перспективи цифровізації вищої правничої освіти [3]. Дослідниця О. Дущенко визначила поняття цифрової трансформації освіти, систематизувала наукові підходи до впровадження цифрових технологій в освітній процес і схарактеризувала сучасний стан цього явища [4]. Науковці О. Вінник, О. Шаповалова та Т. Попович підкреслили необхідність поєднання правової науки, практичних навичок і цифрових технологій у сучасній юридичній освіті, особливо в умовах обмеженого реального спілкування, та наголосили на потребі вдосконалення нормативного регулювання цієї сфери [5]. Автори О. Буйницька, Л. Варченко-Троценко та Б. Грицеляк запровадили поняття «цифровий університет» або «цифровий кампус», де кожен учасник освітнього процесу має персоналізований доступ до освітніх ресурсів, інструментів та простору для ефективної роботи [6]. О. Сипченко у своїй публікації акцентує на тому, що заклади вищої освіти

зазнали суттєвих змін під впливом цифрових технологій, а в українському контексті освіта орієнтується на відкритість, доступність і адаптацію до сучасних вимог шляхом упровадження технологічних інновацій [7]. Науковиця М. Дубняк проаналізувала освітні стандарти спеціальностей 081 «Право» та 015 «Професійна освіта» щодо інформаційних компетентностей та запропонувала поділ цифрових умінь на технологічні й професійно орієнтовані [8].

Мета статті – дослідити вплив цифрової трансформації на якість юридичної освіти в Україні, зокрема зосередитися на викликах, перед якими постають заклади освіти, а також на можливостях адаптації освітніх програм до цифрових змін. Завдання статті:

- 1) оцінити поточний стан цифровізації юридичної освіти в Україні;
- 2) виокремити основні виклики, перед якими постають заклади освіти в процесі впровадження цифрових технологій;
- 3) розглянути перспективи розвитку цифрової освіти в юридичних закладах вищої освіти.

Результати

Сучасний етап розвитку суспільства нерозривно пов'язаний із цифровими перетвореннями, які активно проникають у всі сфери життєдіяльності, зокрема й освітню галузь. Юридична освіта, реагуючи на виклики цифровізації, змінює зміст і форму освітнього процесу, зокрема через застосування інноваційних технологій, доступ до глобальних баз знань та активізацію комунікацій між учасниками освітнього процесу. Водночас трансформаційні процеси супроводжуються низкою проблем, до яких належать необхідність підвищення цифрової компетентності педагогів і здобувачів, а також перегляд освітніх програм відповідно до нових вимог. Таким чином, цифрова модернізація освіти є не лише джерелом можливостей, а й складним викликом, що потребує комплексного й стратегічного осмислення задля збереження академічних стандартів і підвищення ефективності підготовки майбутніх фахівців у галузі права.

Інтерес до цифрових змін в освіті значно посилюється після того, як у 2022 році Україна приєдналася до Програми ЄС «Цифрова Європа» (2021–2027), спрямованої на розвиток цифрових технологій, підвищення цифрових навичок, зміцнення кібербезпеки, а також упровадження інновацій у бізнес, освіту та публічне управління. Вона надає фінансування в таких напрямках, як ШІ, суперкомп'ютери, хмарні технології, цифрові навички та напівпровідникова промисловість. Програма відкриває широкі можливості для малого та середнього бізнесу, закладів освіти, громадських організацій та органів влади в Україні, стимулюючи цифрову трансформацію та європейську інтеграцію через інноваційні проекти й міжнародну співпрацю [9].

Дистанційна освіта стала важливим елементом цифрової трансформації, забезпечуючи доступ до якісного навчання незалежно від географічного розташування. Інтерактивні ресурси та застосування новітніх методів навчання сприяють залученості здобувачів освіти, розвитку їхніх практичних навичок та підвищенню професійної готовності. Дистанційне навчання в умовах пандемії, воєнної агресії та інших масштабних загроз стало невіддільною частиною функціонування вищої школи, трансформуючи підходи до організації освітнього процесу. Воно не лише забезпечило безперервність освітньої діяльності в екстремальних умовах, але й надало нові цифрові можливості для викладачів і здобувачів. Цифрові платформи, інтерактивні сервіси та онлайн-комунікації дали змогу швидко адаптувати освітні програми до нових умов. Особливо важливим є те, що цифрові інструменти сприяють розвитку актуальних професійних і міждисциплінарних навичок, підвищують мотивацію здобувачів юридичної освіти до навчання, а також дають змогу оперативного оновлювати зміст

навчального контенту відповідно до сучасних стандартів і викликів, які стоять перед правовою системою в цифрову епоху [3, с. 133].

Одним з важливих кроків у процесі цифрової трансформації юридичної освіти стало створення Міністерства цифрової трансформації, яке координує процеси цифровізації на національному рівні, зокрема й у сфері освіти. Важливою є також активізація законотворчої діяльності відповідного парламентського комітету, спрямованої на гармонізацію цифрового законодавства з європейськими стандартами. Значну роль у диджиталізації відіграє запуск державного онлайн-порталу та мобільного застосунку «Дія», які стали єдиним вікном доступу громадян до більшості адміністративних послуг. Розширення доступу до електронних публічних сервісів сприяє прозорості та відкритості державного управління, тоді як удосконалення системи електронних довірчих послуг підвищує рівень безпеки цифрової взаємодії. Крім того, активізувався розвиток цифрових комунікацій, зокрема впровадження електронного документообігу в освітніх установах, що сприяє оптимізації управлінських процесів. Важливими є також просування цифрової освіти, реалізація національних програм цифрової грамотності та формування стратегії інтеграції України до Єдиного цифрового ринку Європейського Союзу, що відкриває нові перспективи для освітньої, наукової та технологічної співпраці [10, с. 91].

Цифрова трансформація була офіційно визначена одним із пріоритетів державної політики України. У цьому контексті варто згадати такі важливі ініціативи, як створення освітньої онлайн-платформи «Дія. Цифрова освіта», запуск навчальних серіалів із цифрової грамотності, впровадження «Дія City» та сервісу «єМалятко», а також проведення консультацій із громадськістю й бізнесом щодо цифрового розвитку. Окремо варто зазначити активне впровадження технологій ШІ в освітньому та державному секторах, що сприяє автоматизації процесів, покращенню персоналізації навчання й підвищенню ефективності державного управління.

Пандемія COVID-19 стала переломним моментом для цифровізації всіх сфер суспільного життя. За даними ООН, вона спричинила наймасштабніше порушення освітньої системи в історії, яке торкнулося близько 1,6 мільярда здобувачів освіти в понад 190 країнах світу. У багатьох державах, зокрема з низьким та середнім рівнем доходів, обмеження вплинули на 99 % здобувачів освіти [11].

У відповідь на виклики пандемії було впроваджено нові моделі освітнього процесу, адаптовані до цифрових реалій. Науковці в галузі інформаційно-комунікаційних технологій (далі – ІКТ) зазначають, що сучасна освіта рухається до концепції Digital Learning 2.0 – нової моделі навчання, у якій застосовуються цифрові інструменти, гейміфікація та інноваційні платформи для підвищення ефективності засвоєння знань.

Згідно з думкою авторів монографії «Теоретико-методологічні засади інформатизації освіти...», широке впровадження ІКТ, зокрема на основі ШІ, дає змогу здобувачам освіти будувати індивідуальні освітні траєкторії, реалізовувати себе, визначати кар'єрні цілі й опановувати нові формати самоосвіти [12, с. 168]. Фахівці також підкреслюють, що активне застосування ІКТ відкриває доступ до значного обсягу навчального контенту, сприяє розвитку критичного мислення, формує незалежність у здобувачів освіти, розкриває їхній потенціал і творчі здібності. Такий підхід ґрунтується на принципі людиноцентризму, за яким складні знання потребують високого рівня самостійності. Водночас акцент зміщується з накопичення знань на здатність навчатися впродовж усього життя, що є основною компетенцією сучасної доби [12, с. 167–168].

У своїх дослідженнях В. Биков та О. Буров наголошують, що в освітньому процесі особливе значення надається формуванню навичок (skills), зокрема соціальних (soft skills), які неможливо повноцінно опанувати лише шляхом перегляду відео чи проходження тестів. Ефективне цифрове навчання вимагає переосмислення

традиційних методик та глибшого концептуального підходу до організації освітнього процесу [13, с. 13].

Для формування цифрової компетентності здобувачів освіти необхідний не лише якісно організований освітній процес, але й створення інтерактивного освітнього середовища, адаптованого до сучасних викликів. Такий простір має забезпечувати не просто доступ до освітніх ресурсів, а й стимулювати активну участь здобувачів освіти, сприяти розвитку професійних навичок, персоналізації навчання та формуванню самостійного критичного мислення. Важливо, щоб цифрове середовище охоплювало автоматизовані освітні процеси, безперервний доступ до актуальної інформації та можливість аналітичної роботи здобувачів освіти, що є визначальними для підготовки компетентних фахівців [14, с. 159–160].

Крім технічного аспекту, важливим залишається якісний рівень взаємодії між викладачами та здобувачами освіти. Комунікація, що ґрунтується на довірі, повазі та відкритості, створює позитивний емоційний клімат, мотивує до самореалізації й сприяє формуванню морально-етичних цінностей, які мають особливе значення для майбутніх правників [14, с. 159–160].

У контексті цифрової трансформації правової системи особливої уваги заслуговує розвиток інновацій у сфері Legal Tech, який активно набирає обертів в Україні. Застосування штучного інтелекту, програмного забезпечення та цифрових сервісів для оптимізації юридичних послуг, автоматизації процесів і розширення доступу до правосуддя не лише змінює юридичну практику, а й актуалізує потребу в оновленні підходів до юридичної освіти. Такі ініціативи, як премія LIGA ZAKON AWARDS 2020, що заохочує розвиток Legal Tech-стартапів, сприяють формуванню нового професійного середовища, де здобувачі освіти повинні володіти не лише традиційними правничими знаннями, а й базовими цифровими компетенціями [15].

Водночас обмежена державна підтримка та відсутність системної співпраці між освітніми установами, урядом і бізнесом стримують повноцінну інтеграцію Legal Tech у навчальні програми. Приклад Великобританії, яка інвестує в цифровізацію юридичного сектору £2 мільйони через проєкт Tech Nation, демонструє можливу модель міжсекторальної взаємодії, що може бути корисною й для України [16].

Юридична спільнота загалом обережно сприймає Legal Tech через побоювання щодо інформаційної безпеки та захисту даних, що, відповідно, вимагає від закладів вищої освіти більшої уваги до цифрової етики, кібербезпеки й правових аспектів новітніх технологій у навчанні. Підготовка юристів нового покоління має охоплювати не лише ґрунтовне знання правових норм, а й розуміння принципів функціонування цифрових систем, можливих ризиків і переваг їхнього застосування в юридичній діяльності.

У цьому контексті актуальним є впровадження в освітній процес сучасних правових інформаційних систем, зокрема таких, як ЛІГА:ЗАКОН, Єдиний державний реєстр судових рішень, електронні судові платформи. Їх використання сприяє формуванню в здобувачів освіти практичних навичок роботи з електронними доказами, засвоєнню принципів електронного судочинства та загальному підвищенню рівня цифрової грамотності, яка нині є однією з основних компетентностей сучасного юриста.

Важливою тенденцією в юридичній освіті є створення інтегрованих електронних освітніх середовищ, які поєднують навчальні курси, правові ресурси та цифрові комунікаційні інструменти. Це забезпечує цілісність і динамічність освітнього процесу. Значну роль у підвищенні якості підготовки фахівців відіграє також активна співпраця між закладами вищої освіти, судовими установами та юридичними компаніями, що дає змогу реалізовувати практико орієнтовані форми навчання: симуляції судових засідань, моделювання правових ситуацій, професійні стажування. Водночас міжнародна

інтеграція юридичної освіти посилюється через реалізацію спільних онлайн-програм, участь у дистанційних курсах, міжнародних академічних обмінах, що відкриває перед українськими здобувачами освіти нові можливості для формування глобально конкурентоспроможних професійних навичок.

Навчальні плани юридичних факультетів поступово адаптуються до викликів цифрової епохи. Зокрема, впроваджуються нові дисципліни з кіберправа, цифрових технологій у праві, електронного правосуддя. Наприклад, на окремих правничих факультетах уже проводяться заняття із застосуванням систем юридичного аналізу, а також практичні тренінги на кейсах, що відображають цифрові реалії. Викладачі проходять підготовку з цифрової педагогіки та використовують EdTech-рішення для підвищення якості викладання [17].

Особливу роль у цьому процесі відіграють сучасні освітні технології – онлайн-курси, відкриті освітні ресурси, цифрове моделювання судових процесів і правових ситуацій із використанням інструментів симуляції, технологій віртуальної (далі – AR) та доповненої (далі – VR) реальності. Інноваційні технології, зокрема VR, дедалі активніше інтегруються в освітнє середовище, збагачуючи процес навчання новими підходами. Завдяки цим технологіям здобувачі освіти можуть моделювати судові процеси, медіаційні процедури та інші правові ситуації без необхідності фізичної присутності в залі суду або аудиторії. Це сприяє ефективному зануренню в майбутню професійну діяльність, розвитку аналітичного мислення, правової аргументації та інших прикладних компетентностей. Водночас такі форми навчання дають змогу краще опанувати навчальний матеріал, підвищують інтерес до освітнього процесу та формують навички, що відповідають реальним умовам сучасної юридичної практики.

Цифрові платформи, що стали невіддільною частиною сучасної юридичної освіти, виконують низку важливих функцій, зокрема забезпечують здобувачам освіти швидкий і зручний доступ до навчальних матеріалів, нормативно-правових актів, судової практики, а також створюють можливості для участі в онлайн-лекціях, вебінарах, професійних форумах. Окрім того, такі платформи підтримують дистанційну взаємодію між здобувачами та викладачами, організацію групових занять, консультацій і спільних проєктів. Усе це підвищує гнучкість освітнього процесу, сприяє його інтеграції з іншими видами діяльності та загалом покращує ефективність підготовки фахівців у сфері права [18, с. 91].

Окремої уваги в сучасній юридичній освіті потребує якісна підготовка майбутніх фахівців до роботи в умовах електронного судочинства, яке стрімко розвивається в Україні у відповідь на цифрові виклики часу. Згідно зі Стандартом вищої освіти першого (бакалаврського) рівня вищої освіти галузі знань 08 Право майбутній юрист має вільно використовувати для правничої діяльності доступні інформаційні технології та бази даних (РН 15) [19]. Відповідно, до обов'язкових компетентностей юриста належить уміння ефективно працювати з електронним документообігом, брати участь в онлайн-судових засіданнях, подавати процесуальні документи через офіційні цифрові сервіси та орієнтуватися в цифровому середовищі судової системи. Особливо актуальними стають знання щодо функціонування Єдиного державного реєстру судових рішень, зокрема навички пошуку, аналізу та інтерпретації судової практики на основі правових прецедентів.

Крім того, навчання має охоплювати практичне застосування інструментів «legal analytics» – аналітичних систем, що дають змогу на основі великих масивів судової інформації прогнозувати рішення судів, оцінювати стратегії правозастосування та підвищувати ефективність юридичної діяльності. У програму підготовки варто інтегрувати знання щодо роботи з автоматизованими системами діловодства, цифровими платформами для правової взаємодії (наприклад, «Електронний суд»), інструментами електронної ідентифікації, електронного підпису та смартконтрактів.

В умовах стрімкого впровадження інновацій до навчальних курсів доцільно додавати ознайомлення з можливостями застосування елементів штучного інтелекту у правничій діяльності як для автоматизації стандартних завдань, так і для підтримки прийняття правових рішень. Такий підхід дозволяє формувати в здобувачів освіти готовність до змін, цифрову гнучкість і здатність адаптуватися до майбутніх трансформацій у сфері правосуддя.

Висновки

У результаті дослідження визначено, що цифровізація юридичної освіти є системною потребою, продиктованою реаліями сучасного суспільства, у якому цифрові технології дедалі глибше проникають у всі сфери життєдіяльності, зокрема правову. У цьому контексті підготовка фахівців у галузі права має враховувати не лише вимоги до змістового оновлення освітніх програм, а й докорінну трансформацію форм і методів навчання завдяки інтеграції цифрових інструментів.

Цифрові технології в юридичній освіті сьогодні виконують не допоміжну, а системоутворювальну функцію. Використання електронних освітніх платформ, онлайн-кейсів, цифрових баз нормативно-правових актів, сервісів для юридичного аналізу та моделювання правових ситуацій – усе це дозволяє забезпечити більш гнучке, індивідуалізоване й практико орієнтоване навчання. Здобувачі юридичної освіти отримують можливість не лише засвоювати теоретичний матеріал, а й опрацьовувати складні юридичні кейси, моделювати реальні правові ситуації та опановувати сучасні інструменти, які вже активно застосовуються в юридичній практиці.

Отже, цифрові технології в юридичній освіті є важливим напрямом розвитку, що визначає нову якість фахової підготовки правників. Вони сприяють підвищенню доступності, індивідуалізації та ефективності освітнього процесу, формуючи основу для підготовки юристів, здатних діяти в умовах цифрової економіки, електронного правосуддя, кібербезпеки та нових форматів правових взаємин. Загалом, цифрова трансформація надає українським юридичним закладам освіти нові перспективи для розвитку, але потребує обережного й ретельного підходу до впровадження технологій для забезпечення високих стандартів освіти та професійної підготовки юристів.

Список використаних джерел

1. Бочковой В. О., Бааджи Н. А. Цифрові права людини та їх обмеження в умовах сучасних правових викликів. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія Право*. 2024. Вип. 84. Ч. 4. С. 228–233. URL: <https://visnyk-juris-uzhnu.com/wp-content/uploads/2024/09/33-3.pdf> (дата звернення: 05.04.2025).
2. Подденежний О. Г. Управління цифровою трансформацією освіти: сучасний науковий дискурс. *Наукові записки НаУКМА. Економічні науки*. 2021. №6(1). С. 105–110. DOI: <https://doi.org/10.18523/2519-4739.2021.6.1.105-110>
3. Максимюк О. Д., Грекул – Ковалик Т. А. Особливості діджиталізації юридичної освіти. *Нове українське право. Актуальні проблеми розвитку юридичної освіти*. 2023. № 2. С. 128–133. DOI: <https://doi.org/10.51989/NUL.2023.2.17>
4. Дущенко О. Сучасний стан цифрової трансформації освіти. *Фізико-математична освіта*. 2021. № 28(2). С. 40–45. DOI: <https://doi.org/10.31110/2413-1571-2021-028-2-007>
5. Вінник О., Шаповалова О., Попович Т. Юридична наука, юридична освіта й цифровізація: окремі аспекти взаємодії. *Підприємництво, господарство і право. Господарське право і процес*. 2021. № 3. С. 83–89. DOI: <https://doi.org/10.32849/2663-5313/2021.3.14>
6. Буйницька О. П., Варченко-Троценко Л. О., Грицеляк Б. І. Цифровізація закладу вищої освіти. *Освітологічний дискурс* 2020. № 1 (28). С. 64–79. URL:

https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/31370/1/O_Buinytska_L_Varchenko_B_Hrytseliak_OD_28_NDLIO.pdf (дата звернення: 05.04.2025).

7. Сипченко О. Цифровізація вищої освіти як важлива вимога часу. *Розвиток освітніх систем в умовах євроінтеграційних трансформацій* : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (м. Чернівці, 26-27 травня 2021 р.) / за наук. ред. д. пед. наук С. З. Романюк. Чернівці : Чернівецький нац. ун-т, 2021. С. 276–281. URL: <http://ddpu.edu.ua:8083/ddpu/handle/123456789/671> (дата звернення: 05.04.2025).

8. Дубняк М. Цифрова трансформація освіти та цифрових компетентностей: правові аспекти. *Інформація і право*. 2022. № 3 (42). С. 141–155. DOI: [https://doi.org/10.37750/2616-6798.2022.3\(42\).270253](https://doi.org/10.37750/2616-6798.2022.3(42).270253)

9. Програма ЄС «Цифрова Європа» (2021-2027). *Дія. Бізнес: вебсайт*. URL: https://business.diia.gov.ua/finance/program/programa_es_cifrova_evropa_2021_2027 (дата звернення: 05.04.2025).

10. Коваль А. Діджиталізація публічного управління в сфері освіти: європейський та вітчизняний досвід. *Наукові перспективи*. 2021. №10 (16). С. 87–97. DOI: [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2021-10\(16\)-87-97](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2021-10(16)-87-97)

11. United Nations. Policy Brief: Education during COVID-19 and beyond. 2020. URL: https://www.un.org/development/desa/dspd/wp-content/uploads/sites/22/2020/08/sg_policy_brief_covid-19_and_education_august_2020.pdf (дата звернення: 05.04.2025).

12. Теоретико-методологічні засади інформатизації освіти та практична реалізація інформаційно-комунікаційних технологій в освітній сфері України: монографія / наук. ред. В. Ю. Биков, С. Г. Литвинова, В. І. Луговий. Київ: Компринт, 2019. 214 с. URL: <https://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/718652/1/%21%21%21%21%D0%92%D0%B8%D0%B4%D0%B0%D0%BD%D0%BD%D1%8F%20%D0%9C%D0%BE%D0%BD%D0%BE%D0%B3%D1%80%D0%B0%D1%84%D1%96%D1%8F-2019.pdf> (дата звернення: 05.04.2025).

13. Биков В. Ю., Буров О. Ю. Цифрове навчальне середовище: нові технології та вимоги до здобувачів знань. *Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання у підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми*. 2020. Вип. 55. С. 11–22. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/mitimpt_2020_55_4 (дата звернення: 05.04.2025).

14. Сущенко Л. О., Андрющенко О. О., Сущенко П. Р. Цифрова трансформація закладів вищої освіти в умовах діджиталізації суспільства: виклики і перспективи. *Науковий вісник Ужгородського університету*. Серія «Педагогіка. Соціальна робота». 2022. Вип. 2 (51). С. 157–162. URL: <https://enpuir.npu.edu.ua/handle/123456789/39182> (дата звернення: 05.04.2025).

15. LIGA ZAKON AWARDS: вебсайт. 2020. URL: <https://awards.ligazakon.net/> (дата звернення: 05.04.2025).

16. The UK network for ambitious tech entrepreneurs. *Tech Nation: website*. URL: <https://technation.io/wp-content/uploads/2020/05/Lawtech-Vision-Report-V4.pdf> (date of access: 05.04.2025).

17. Асоціація EdTech Ukraine. *EdTech Ukraine: вебсайт*. URL: <https://edtech.net.ua/> (дата звернення: 05.04.2025).

18. Коваль А. Діджиталізація публічного управління в сфері освіти: європейський та вітчизняний досвід. *Наукові перспективи*. 2021. No 10 (16). С. 87–97. DOI: [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2021-10\(16\)-87-97](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2021-10(16)-87-97)

19. Стандарт вищої освіти першого (бакалаврського) рівня вищої освіти галузі знань 081 Право, спеціальності 081 Право. Київ, 2022 URL: <https://mon.gov.ua/static-objects/mon/sites/1/vishcha-osvita/zatverdzeni%20standarty/2022/07/21/081-pravo-bakalavr-zi.zminamy-644-20.03.2023.pdf> (дата звернення: 05.04.2025).